

[Jørgen Jørgensen.]

syn til de økonomiske Vilkaar ude i Verden, at det vil være rimeligt ikke at lægge Tingene alt for fast, før vi kommer nærmere ved det Tidspunkt, da den bestaaende Lov udløber. Til den Tid kan man bedre have et Skøn over de Vilkaar, som dansk Erhvervsliv vil blive stillet over for i det kommende Aar. Den Usikkerhed, der i saa udpræget Grad kendetegner Forholdene ude i Verden i Øjeblikket, gør det naturligvis ogsaa vanskeligt for den nuværende Regering at fastlægge en økonomisk Linie for det kommende Aars Handelspolitik. Saa længe Spørgsmaalene om Englandsoverenskomsten og andre Handelsaftaler, der forestaar, ikke er klarlagt, vil det være meget vanskeligt helt sikkert at fastslaa, hvilke Beløb der er til Raadighed for det danske Samfund til Indkøb i det kommende Aar. Det viser sig for denne Regering, som det viste sig for den tidligere, at være meget vanskeligt at lægge en fast Plan under saa usikre økonomiske Tilstande, som hersker i Verden i disse Aar. Og særlig lyst, maa man erkende, tegner Billedet sig ikke fremefter.

Jeg er dog enig med den højtærede Minister i, at der er Lyspunkter at se hen til. De stigende Eksportpriser har i ikke ringe Grad afbødet den Nedgang i vore Indtægter, som den lille Høst nødvendigvis maatte medføre, og hvis alting gaar, som det ser ud til nu, hvis vi i denne Vinter sparer en Del af det Brændsel, der var skaffet til Veje, saa Brændselsindkøbene kan formindskes i det kommende Aar, og hvis vi navnlig kan undgaa i det kommende Aar at skulle anvende saa megen Arbejdskraft som hidtil til Fremskaffelse af indenlandsk Brændsel, vil dette ogsaa være et Lyspunkt at se hen til paa det økonomiske Omraade i Aaret 1948.

Vi maa nødvendigvis indrette os paa i det store og hele at klare os ved egen Hjælp. Det vil ikke være forsvarligt at bygge vor økonomiske Politik og vor Handelspolitik paa Forventning om Laan af den ene eller anden Karakter, saaledes som alting tegner sig nu. Vi maa nødvendigvis indrette os paa i alt væsentligt at klare os ved egen Hjælp, og jeg mener ogsaa, det med fuld Ret kan siges, at Landets samlede økonomiske Stilling er en saadan, at hvis alle vil yde et Bidrag i det daglige Arbejde, vil det ogsaa være muligt for os at komme igennem og klare Vanskelighederne.

Det, der er Brug for nu, som der har været det i Tiden siden 1945, er fremdeles Arbejde og Produktion; det maa være Statsmagtens vigtigste og fornemste Opgave at støtte Arbejde og Produktion, og det kan

ikke være en Opgave for Rigsdagen eller for Administrationen at lægge unødige Hindringer i Vejen for, at Initiativ og Fremdrift kan faa Raaderum i vort Erhvervsliv og vort Produktionsliv. Det, vi maa tilstræbe, maa være en Ordning, der giver os Mulighed for at træffe de Beslutninger, som er nødvendige for at støtte og fremhjælpe Initiativet i vort Erhvervsliv og for at opmuntre hele Befolkningen til størst mulig Indsats i det daglige Arbejde. Det er dette Formaal, en Lovgivning som den, vi drøfter her, ogsaa skulde tjene, og jeg kan tilsige mit Partis Velvilje ved Behandlingen af Lovforslaget, hvorunder vi vil lægge afgørende Vægt paa at faa de Spørgsmaal gennemdrøftet, som jeg her har rejst. Jeg understreger igen, at denne Lov, da den blev vedtaget i sin Tid, var en Nødlov, en Lov, som maatte have og maa have midlertidig Karakter, at alle Bestræbelser maa rettes imod en Afvikling af disse Restriktioner i den Udstrækning, som det kan forenes med Hensynet til Landets Interesser, og at vi til enhver Tid maa søge at tilpasse disse Restriktioner efter, hvad der under de øjeblikkelige Forhold er nødvendigt.

Med disse Bemærkninger kan jeg tilsige Ministeren en velvillig Behandling af Lovforslaget i Udvalget.

Ragnhild Andersen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa min Gruppes Vegne tilsige vor Medvirken til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

Da Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. for nogle Uger siden diskuteredes i det høje Ting, udtalte mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som vor Opfattelse, at det fortsat er nødvendigt at have en saadan Bemyndigelseslov, og at det er vort Ønske, at Loven anvendes, og anvendes til Folkets og Landets Gavn. Da det stadig er vor Gruppes Synspunkt, finder jeg Anledning til at gaa ind paa nogle af de Betragtninger, den højtærede Handelsminister har fremført ved Lovforslagets Fremsettelse, og at stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Handelsministeren understregede, at man ved denne Lovs Administration maatte tage de mest vidtgaaende Hensyn til alle berettigede Interesser, og heri er jeg enig med ham. Da Loven er Grundlag for Reguleringen af vore Handels- og Betalingsaftaler med Udlandet, for de forskellige Produktions- og Fordelingsordninger og for den ligelige Fordeling af saavel Forbrugs-